

هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سُنتن پريو بيان

وقت جي قدر ڪريو ۽
وقت ضائع ڪرڻ وارا
ڪجهه امور

09-MARCH-2017

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ ط
 اَمَّا بَعْدُ! فَاعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

وقت جي قدر ڪريو ۽ وقت ضائع ڪرڻ وارا ڪجهه امور

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَعَلَىٰ اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ
 اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ وَعَلَىٰ اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ
 نَوِيْتُ سُنَّتَ الْاِعتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتڪاف جي نيّت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتڪاف جي نيّت ڪري
 وٺو، جيستائين مسجد ۾ رهندؤ نفلي اعتڪاف جو ثواب پڻ ملندو رهندو ۽
 ضمناً مسجد ۾ ڪاٺڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پاڪ جي فضيلت

منقول آهي: جڏهن ڪنهن مجلس ۾ (يعني ماڻهن ۾) ويهيو ته چئو: ”بِسْمِ
 اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ“ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ توهان تي هڪ ملائڪ مقرر
 فرمائيندو جيڪو توهان کي غيبت کان بچائيندو ۽ جڏهن مجلس مان اُٿو ته
 چئو: ”بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ“ ته ملائڪ ماڻهن کي توهان جي
 غيبت ڪرڻ کان پري رکندو. (اَلْقَوْلُ الْبَدِيْع، ص ۲۷۸ ملقطاً)

گرچہ ٻين بے حد تصور تم هو عَفُوْ و غَفُوْر بخش دو جُرم و خطا تم ٻہ ڪروڙون دُرود

شعر جي مختصر وضاحت:

يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَیْهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ! جيتوڻيڪ منهنجا گناه تمام گهڻا آهن، پر

اوهان ته گهڻي معافي عطا فرمائڻ ۽ بخشڻ وارا آهيو، منهنجا گناهن ۽ خطائن کي معاف ڪيو، الله **عَزَّوَجَلَّ** اوهان تي ڪروڙين درود و سلام نازل فرمائي.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا مٺا اسلامي ڀائرو! اسان ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪيون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: بَيْتُهُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ.** يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير للطبراني، باب السين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

ٻه مدني ٿڌ: 1 بنا سني نيت جي ڪنهن به نڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.

2 جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي انتهائي توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ڳوڏا پڇي ويهندس ❁ ضرورت طور سوڙهو ٿي سرڪي پين جي لاءِ جاءِ ڪُشاده ڪندس ❁ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهورڻ، جهڙڪڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁ **صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! اُذْكُرُوا اللهَ، تُؤْبُوا إِلَيَّ اللهُ!** وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مُصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 826

صفحن تي مشتمل ڪتاب ”قُوْتُ الْقُلُوبِ“ جي صفحي نمبر 474 تان هڪ سبق

آموز حڪايت ٻڌو ۽ ان مان حاصل ٿيڻ وارن مدني گلن جي مهڪندڙ خوشبو سان پنهنجي دل جي مدني گلدستي کي به سڃاڻڻ جي ڪوشش ڪريو.

غفلت واري نند ۽ زندگي جي بربادي

ڪنهن (نادان شخص) هڪ حڪيم کي چيو ته منهنجي اڳيان ڪنهن اهڙي شيءِ جون خوبيون بيان ڪيو جو جنهن جي استعمال سان مان سڄو ڏينهن به سٺل رهان. حڪيم چيو: اي فُلاتا! تون ڪيترو گهٽ عقل وارو آهين! تنهنجي عُمر جو اڌ حصو ته پهريان ئي (رات جو غفلت ۾) سمهندي گذاري رهيو آهين، حالانڪ نند موت جو ٻيو نالو آهي ۽ هاڻي تون پنهنجي عُمر جي (4 حصن مان) ٽيون (3/4) حصي کي وڌيڪ نند جي حوالي ڪرڻ چاهين ٿو، ۽ صرف هڪ چوٿائي (1/4) حصي جي زندگي؟ ته ان ٻانهي پڇيو: اهو ڪيئن؟ ان حڪيم ٻڌايو: مثال تنهنجي عُمر 40 سال هجي ته اڌ عُمر 20 سال ٿيندي ۽ تون ان کي به مزيد 10 سال بنائڻ چاهين ٿو (يعني جڏهن ڏينهن جو به وڌيڪ ستل رهندين ته مزيد 10 سال گهٽجي ويندا ۽ تو وٽ آخرت جي لاءِ زاد راه نيڪيون گڏ ڪرڻ جي لاءِ صرف 10 سال ئي باقي بچندا، تنهنڪري وڌيڪ سمهڻ جي خواهش کي دل مان ڪڍي ڇڏ). (قُوْتُ الْقُلُوبِ، فصل ۲۷، ۲۷/۱ بتغير قبل)

سيدي اعليٰ حضرت، امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ، راند روند ۾ قيمتي وقت کي برباد ڪرڻ وارن ۽ سڄي رات غفلت جي نند سمهڻ وارن کي ڄڻ ته بيداري جو پيغام ڏيندي ڪجهه هن طرح سمجهائي رهيا آهن:

شَرْمُ نَبِيِّ خَوْفِ خَدَايَةِ بِي نَهِيں

دِن اَبُو مِيں ڪُهونا تَجھے شَب مُج تڪ سونا تَجھے

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامي ڀائرو! اوهان ڏٺو ته ان عقلمند شخص وڌيڪ سمهڻ جي آرزو رکڻ واري شخص جي ڪيتري بهترين انداز ۾ اصلاح ڪئي ۽ ان کي فڪر آخرت جو ڪهڙو مدني ذهن ڏيڻ جي ڪوشش فرمائي، بيان ڪيل واقعي ۾ خاص ڪري انهن نادانن جي لاءِ عبرت جو سامان موجود آهي جو جنهن جي ڏينهن رات جو اڪثر وقت فقط سمهڻ ۾ يا بيمارن وانگر بستر تي لپتل رهڻ ۾ ئي ڪنجي ويندو آهي، اهڙن ماڻهن کي نه ته نمازن جو هوش هوندو آهي ۽ نه ئي گهر وارن جي حقوق جي پروا. ياد رکو! بلا وجه وڌيڪ سمهڻ هڪ اهڙي بُري عادت آهي جيڪا وقت جي بربادي سان گڏوگڏ دنيا ۽ آخرت ۾ ڏلت و رُسوائي جو سبب آهي، جيئن

سَيِّدُ الْمُبَلِّغِينَ، رَحْمَةُ الرَّحْمٰنِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: حضرت سيّدنا سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ سان سندن والده ماجده رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا فرمايو: اي منهنجا پٽ! رات جو گهڻي دير نه سُمه چوته رات جو گهڻو سمهڻ انسان کي قيامت جي ڏينهن فقير بڻائي ڇڏيندو. (ابن ماجه، ڪتاب اقامه الصلوات، باب ماجاء في قيام الليل، ۲/ ۱۲۵، حديث، ۱۳۳۲)

شَيْخُ الْحَدِيثِ حضرت علامه عَبْدُ الْمُصْطَفِيِّ اعْظَمِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: تمام بزرگن هي فرمايو آهي ته تن (3) عادتَن کي لازم ڪيو. گهٽ ڳالهائڻ، گهٽ سُمهڻ، گهٽ ڪائڻ، چاڪاڻ ته وڌيڪ ڳالهائڻ، وڌيڪ سمهڻ، وڌيڪ ڪائڻ، اهي عادتون نهايت ئي خراب آهن ۽ هنن عادتَن جي ڪري انسان دين و دنيا ۾ نُقصان ڪڍندو آهي. (جتني زيور، ص ۱۲۵)

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! وقت الله عَزَّوَجَلَّ جي هڪ اهڙي نعمت آهي جيڪا هر

انسان کي برابر ملندي آهي. ائين ناهي ته غريب جي لاءِ ڏينهن رات ۾ ڊبل ٻارهن (24) ڪلاڪ آهن ته امير جي لاءِ ستاويهه (27) بلڪ الله عَزَّوَجَلَّ هر هڪ کي ڏينهن رات جي صورت ۾ ڊبل ٻارهن (يعني 24) ڪلاڪ ئي عطا ڪيا آهن. هاڻي ڏسڻو هي آهي ته ڪير ان اوقات جي قدر ڪري ٿو ۽ ڪير برباد ڪري ٿو؟ چوڻو ته عنقریب هن فاني زندگي جي سفر جو اختتام ٿيڻ ئي وارو آهي جيئن ته

ابن آدم جون ڪاٿو

حضرت سيدنا امام حسن بصري رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائيندا هئا ته اي ابن آدم! تون مختلف مرحلن جو مجموعو آهين، جڏهن به تو وٽان ڏينهن يا رات گذرن ٿا ته تنهنجو هڪ مرحلو ختم ٿي ويندو آهي ۽ جڏهن تنهنجا تمام مرحلا ختم ٿي ويندا ته تون پنهنجي منزل يعني جنت يا جهنم تائين پهچي ويندين.

(قوت القلوب، الفصل الثامن ولعشرون، ج 1، ص 184 عربي)

مُخَشَّرٌ مِّنْ حَسَابٍ آه! مِين دَعَى نَه سَكُونٌ گَا رَحْمَتٌ نَه هُوئِي هُو گَا جَهَنَّمُ مِيْن تُهْمَاكَ
 منا منا اسلامي پائرو! وقت جي قدر مان چا مُراد آهي؟ وقت جو قدر ڪيئن ڪيو وڃي؟ اچو! هن کي قرآن ڪريم جي هن آيت مبارڪه مان سمجهڻ جي ڪوشش ڪيون ٿا جيئن سيپاري 30 سُورَه عَصْرَ جي آيت نمبر 1 تا 3 ۾ ارشاد باري تعاليٰ آهي:

ترجمو ڪنز الايمان: ان محبوب زماني جو قسم بيشڪ انسان ضرور نقصان ۾ آهي مگر جن ايمان آندو ۽ چڱا ڪم ڪيائون ۽ هڪ ٻئي کي صبر جي وصيت ڪيائون.

وَالْعَصْرِ ۙ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۙ إِلَّا الَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ ۙ
 وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ۙ (پ 30، العصر: 3 تا 4)

مشهور مفسرِ قرآن، حڪيم الأُمَّت مُفتي أحمد يار خان نعيمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ته (انسان) پنهنجي اصل پُونجِي (يعني) عُمرِ كِي، ڪفر، گناه، غفلت، دُنيا طَلَبِي، راند روند ۾ بَرَباد ڪري رهيو آهي، ان کي آخرت (کي بهتر) بنائڻ جو ذَرِيعو نٿو بڻائي، انسان واپاري آهي، زندگي ان جو دُڪان ۽ عمل دُڪان جا وڪر آهن، جيڪڏهن (عمل) سنا آهن ته انهن جو خريدار خُدا تعاليٰ آهي ۽ جنت ان جي قيمت، جيڪڏهن بُرا آهن ته شيطان خريدار آهي ۽ دوزخ ان جي قيمت، جهڙو سودو اهڙا خريدار. (نورالعرفان، پ. ۳۰، العصر، تحت الآية: ۲، ص ۹۹۴)

عُمر ۽ بَرَف ۾ مُشَابَهَت

امام فخرُ الدين رَازِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هڪ بزرگ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو هي قول نقل فرمائن ٿا ته مون سورهءِ عَصْر جو مفهوم هڪ بَرَف فَرُوش وٽان سمجهيو جيڪو بازار ۾ اهو آواز لڳائي رهيو هو: ان شخص تي رَحْم ڪريو جنهن جو سَرَمايو پگهري رهيو آهي. ان شخص تي رَحْم ڪريو جنهن جو سَرَمايو پگهري رهيو آهي. ان جا اها ڳالهه ٻڌي مون چيو: هي آهي ”إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي حُسْرٍ“ (ترجمو ڪنز الايمان: بيشڪ انسان خساري ۾ آهي) جو مطلب. (مزيد فرمائن ٿا) تنهنڪري جنهن جي عُمر بيمڪار گذري رهي آهي ته اهڙو شخص نُقصان وارن مان ٿيندو. (تفسير كبير، پ. ۳۰، العصر، تحت الآية ۱، الجزء الثاني والثلاثون، ۱۱ / ۲۷۸)

هونئ جاتي هے هائے عُمر ضائع جانتا هوں ميں نبيں آئے گا هرگز وقت گزرا يارسؤل الله

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! ٻڌو اوهان ته اسان جي زندگي بلڪ زندگي جو هر هر لمحو ڪيترو قيمتي آهي ۽ زندگي جو هي مُختَصَر سَفَر ڪيتري تيزي سان

ڪٿجي رهيو آهي، تنهنڪري عقلمند اهو ئي آهي جيڪو هن فاني دنيا جي ڌوڪي ۾ مُبتلا نه ٿئي، سون ۽ جواهرات کان وڌيڪ قيمتي لَمَحَنَ جي ناقدري نه ڪري، تقويٰ ۽ پرهيزگاري اپنائي، پنهنجا ڏينهن رات فُضُولِيَاتِ ۽ ڏنيوي عيش عشرت ۾ نه وڃائي، جن ڪمن جي ڪرڻ جو شريعت حُڪم فرمايو آهي، انهن کي ادا ڪرڻ ۾ هرگز هرگز سُستي جو مُظاهرو نه ڪري، بِالْفَرَضِ نَفْسِ سُستي ڏياري ته نَفْسِ كِي خُوب خُوب ڌڙڪا ڏئي عادت بڻائي ۽ جن ڪمن کان رُڪڻ جو شريعت حُڪم فرمايو آهي انهن کان رُڪڻ ۾ ”اگر مگر“ ان ڪري اُن ڪري“ کان ڪم وٺڻ بدران هڪ لمحي جي به دير نه ڪري، چوٽه جيڪڏهن اسان هن فاني دنيا جي رَنگينين ۾ ئي گم رهياسين، صرف ۽ صرف ڏنيوي مُستَقْبَلِ كِي سَنَوَارِڻ ۾ ئي اسان جا قيمتي ڏينهن غفلت ۾ گذري ويا ۽ مَوْتِ جو فرشتو پهتو ته اللهُ **عَزَّوَجَلَّ** جو قسم! هڪ پيرو سُبْحَانَ اللهُ چوڻ جي به مُهلت نه ڏني ويندي. اچو! هن باري ۾ هڪ عبرت آموز حڪايت ٻڌون ٿا جيئن

مال ورهائڻ جي به مهلت نه ملي

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 417 صَفْحَن تي مُشْتَمَلِ ڪتاب ”احياءُ العُلُومِ كَا خُلَاصَه“ صَفْحِي 389 تي آهي ته حضرت سَيِّدُنَا اَبُو بَكْرِ بْنِ عَبْدِاللهِ مُزْنِي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** فرمائن ٿا: بَنِي اِسْرَائِيلَ مان هڪ شخص مال گڏ ڪيو. جڏهن ان جي مَوْتِ جو وَقْتُ قَرِيبِ آيو ته پتن کي چوڻ لڳو: مون کي منهنجو مُخْتَلِفِ مال ڏيڪاريو، ان وٽ تمام گهڻا گهوڙا، اُٺ ۽ غلام آندا ويا. جڏهن ان انهن ڏانهن ڏٺو ته حَسْرَتِ وچان روئڻ لڳو. مَلِكِ الْمَوْتِ **عَلَيْهِ السَّلَامُ** ان کي روئندي ڏٺو ته چيائون: ڇو روئي رهيا آهيو؟ ان ذات جو قسم! جنهن تو کي اهو سڀ ڪجهه ڏنو آهي! جيستائين مان تنهنجو رُوح

۽ بدن کي هڪ ٻئي کان جدا نه ڪيان هتان کان نه ويندس، ان چيو: مون کي ڪجهه مُهلت ڏيو ته مان هن مال کي ورهائي وٺان. فرشتي چيو: هاڻي تو کي مُهلت نه ملندي، تو اهو ڪم پنهنجي موت جي اچڻ کان پهريان چو نه ڪيو. پوءِ مَلِكُ الْمَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اُن جو رُوح قبض ڪري ورتو.

بے وفا دُنیا پہ مَت ڪر اعتبار تُو اچانگ مَوْت ڪا هو گا ڏکار
مَوْت آڪر هي رهے گی یاد رکھ! جان جا ڪر هي رهے گی یاد رکھ!
تيري طاقت تيرا فن غمده ترا کچھ نه ڪام آئے گا سرمايه ترا
ڪرلے تُوَبَّه رَبِّ كِي رَحْمَت هے بڑی قَبْر ميں ورنہ سزا هوگی ڪڑی

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! بيان ڪيل حڪايت ۾ بِالْخُصُوصِ اُن غافلن جي لاءِ عبرت جا مَدَنِي گل مَوْجُود آهن جو جنهن وٽ مال جي ڪمي ناهي پر ان جي باوجود اهي ان ۾ وڌيڪ اضافي جي لاءِ ننهن چوتي جي بازي لڳائيندا آهن. لکين، ڪروڙين بلڪ اربين روپيا گڏ ڪرڻ ۽ ڪيئي جائيدادون حاصل ڪرڻ بعد به دل نٿي پرڃي، مال گڏ ڪرڻ جو حرص آهي جو گهٽ ٿيڻ جي بدران وِيتَر وڌندو پيو وڃي ٿي پيو وڃي. ياد رکو! مال گڏ ڪرڻ مُطْلَقاً بُرو ناهي، مال اهو ئي بُرو آهي جو جنهن جا حُقوقِ وَاِجَبَه (مثال طور زڪوة، فطرو وغيره) ادا نه ڪيا وڃن، مال اهو ئي بُرو آهي جيڪو اسان کي شرعي احڪام جي بجا آوري، موت، قبر ۽ حشر جا مُعَامَلَات، چڱا عمل ۽ سني صُحْبَت کان غافل ڪري ڇڏي. تنهنڪري وقت جي اهميت کي سمجهڻ جي ڪوشش ڪيو ۽ ضرورت جي مقدار ۾ حلال رزق جمع ڪيو چو ته زندگي بار بار نٿي ملي،

هنن حديثن ۽ روايتن کي به ذهن نشين رکو ته جنهن ۾ وقت جي اهميت جي باري ۾ رهنمائي ڪئي وئي آهي. اچو! ترغيب خاطر وقت جي اهميت بابت ڪجهه فرامين مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون ٿا:

1. به نعمتون اهڙيون آهن جن جي باري ۾ گهڻا ماڻهو ڏوڪي ۾ آهن، (1)

صِحَّت ۽ (2) فَرَأَعْتُ. (بخاري، ڪتاب الرقاق، باب ماجاء في الرقاق... الخ، ۲۲۲/۴، حديث: ۶۲۱۲)

2. پنجن شين کي پنجن شين کان پهرين غنيمت ڄاڻو: (1) جواني کي

پوڙهائپ کان پهرين (2) صحت کي بيماري کان پهرين (3) مالداري کي

تنگدستي کان پهرين (4) واندڪائي کي مصروفيت کان پهرين ۽ (5)

زندگي کي موت کان پهرين. (مستدرڪ، ڪتاب الرقاق، ۴۳۵/۵، حديث: ۷۹۱۶)

3. روزانو صبح جو جڏهن سج اڀرندو آهي ته ان وقت ”ڏينهن“ هي اعلان

ڪندو آهي؛ جيڪڏهن اڃ ڪو سٺو ڪم ڪرڻو آهي ته ڪري وٺو جو اڃ

کان پوءِ مان ڪڏهن به موتي نه ايندس. (شُعَبُ الايمان، باب في الصيام، ماجاء في ليلة النصف

من الشعبان، ۳ / ۳۸۶، حديث: ۳۸۴۰ ملخصاً)

چند روزه ۽ هي به دنيا کي بهارِ دل لگا اس سے نه غافلِ ذِي نهار

عُمرِ اپنی یوں نه غفلت میں گزارِ هوشيار اے حُو غفلت هوشيار

ايڪ دن مَرُنا ۽ آخِرِ مَوْتِ ۽ ڪرل جو ڪرنا ۽ آخِرِ مَوْتِ ۽

منا منا اسلامي پائرو! بيان ڪيل احاديثِ مُبارڪ ٻڌي ڪري خاص ڪري

انهن ماڻهن کي حَوَابِ غفلت مان بيدار ٿيڻ گهرجي جيڪي ڪلاڪن جا

ڪلاڪ هوتلن، فُضُول ڪچهرين، پارڪن، مَخْلُوطِ تَفْرِيحِ گاهن (يعني اهڙين

تفريح گاهن جتي غير مرد ۽ غير عورتون گڏ ٿينديون هجن، خوب بي پردگي جي

ذريعي گناهن جو بازار گرم ٿيندو هجي، **الامان وَالْحَفِيظ**)، اخبارات جو مطالعو ڪرڻ، هر هر آئينو ڏسڻ، فلمون ڊراما يا موسيقي سان ڀرپور پروگرام ڏسڻ، ٻڌڻ، مُلڪي ۽ سياسي حالات ۽ ميچن تي تبصرا ڪرڻ، ڪرڪيٽ يا فُٽبال ڪيڏڻ، ڏسڻ يا ان جي تفصيل ٻڌڻ، موبائل يا ڪمپيوٽر تي گيمز ڪيڏڻ، نائٽ پيڪجز جي ذريعي نامحرمن سان فون تي ڳالهائڻ ۽ سوشل ميڊيا (Social Media) جو فضول يا گناهن ڀريو استعمال ڪرڻ ۾ وقت جي نعمت کي برباد ڪندا آهن ۽ ڄڻ دُنيا ۽ آخرت ۾ حسرت ۽ شرمندگي جو سامان ڪندا آهن، حالانڪ جيڪڏهن اهو ئي وقت نماز، روزن، ذڪر و دُؤد، تلاوت، حمد و نعت، والدِين جي خدمت، نيڪي جي دعوت، قُبر و آخرت جي مُعاملات جي تياري، اولاد جي تربيت ۽ حُصُولِ عِلْمِ دِين جهڙي نيڪ ڪمن ۾ گذري ته يقيناً دُنيا ۽ آخرت ۾ ان جون بَرَڪتون نصيب ٿينديون، پر هاءِ!

وقت جي عظيم قدردان، اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ يَادِ** الهي ڏانهن متوجھ ڪندي ڪيتري پياري انداز سان مدني گل ارشاد فرمائي رهيا آهن:

رِزْقِ خُدا کَهايا كَيا فَرمانِ حَقِّ نالا كَيا شُڪرِ كَرَمِ تَرَسِ جِزا يَهِ بَهِ نَهِين وَه بَهِ نَهِين
شعر جي مختصر وضاحت:

الله **عَزَّوَجَلَّ** جا اي بانها! تُون شَي جو ڏنل رزق ڪائين تُو، ان جي باوجود به ان جي احڪامن تي عمل نٿو ڪرين، نه تو ۾ ان جي نعمتن جو شڪر ادا ڪرڻ جو جذبو پيدا ٿئي پيو ۽ نه ئي تو کي ان جي عذاب جو ڪجهه خوف آهي.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ياد رکو! وقت الله عَزَّ وَجَلَّ جي هڪ عظيمُ الشان نعمت آهي، قيامت جي ڏينهن جيئن ٻانهن کان مُختلف نعمتن بابت سُوال ٿيندو، اهڙي طرح وقت جي باري ۾ پڇيو ويندو ۽ اهو به پڇيو ويندو ته عُمَر ڪهڙن ڪمن ۾ گذاري، جيئن سيپاري 30 سُورَهَ تڪاثر جي آيت نمبر 8 ۾ الله تَبَارَكَ وَتَعَالَى جو فرمانِ عاليشان آهي:

تُرْمَلْتُسَلَّنَ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۙ
(پ. 30. التڪاثر: 8)

ترجمو ڪنز الايمان: پوءِ بيشڪ ان ڏينهن توهان کان نعمتن جي پڇا ٿيندي.

صَدْرُ الْاِفْاضِلِ حضرت علامه مولانا مُفتي محمد سيد نعيمُ الدين مُراد آبادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هُنَّ آيَتِ مُقَدَّسَةٍ تَحْتَ فَرَائِنِ تَا: (اهي نعمتون) جيڪي الله تعاليٰ توهان کي عطا ڪيون هيون (مثال طور) صِحَّتَ، فَرَاعَتَ ۽ اَمْنٌ وَ عَيْشٌ وَ مَالٌ وغيره، جنهن سان دنيا ۾ لڏتون ماڻيندا هئا. پڇيو ويندو: اهي شيون ڪهڙي ڪم ۾ خرچ ڪيون، ان جو ڪهڙو شُڪر ادا ڪيو؟ ۽ تَرَكَ شُڪْرَ (ناشُڪري) تي عذاب ڏنو ويندو.

بنيهي جهان جي مالڪ و مُختار، بِاِذْنِ پَرُورِ دِڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: قيامت جي ڏينهن ٻانهو ان وقت تائين قَدَمَ نَه ڪڍي سگهندو جيستائين انهن 5 شين جي باري ۾ سُوال نه ڪيو وڃي: (1) عُمَرُ ڪهڙن ڪمن ۾ گذاري؟ (2) جَوَانِي ڪيئن گذاري؟ (3) مال ڪٿان کان ڪمايو؟ (4) ڪٿي خُرْجَ ڪيو؟ ۽ (5) پنهنجي علم تي ڪيستائين عمل ڪيو. (ترمذي، ڪتاب صفة القيامة... الخ، باب في القيامة، 4/ 188، حديث: 2424)

وقت جي عظيم قدردان، شهزاده اعليٰ حضرت، مُفتي اعظم هند حضرت مولانا محمد مصطفيٰ رضا خان ثوري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي هڪ ڪلام ۾ پاڻ کي

مخاطب ڪندي ۽ اسان کي توجه ڏياريندي فرمائي رهيا آهن:

رياضتَ كے يہی دن ہیں بڑھاپے میں کہاں بہت جو پُچھ کرنا ہے اب کر لو ابھی نوری جواس تم ہو

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

منا منا اسلامي پائرو! لفظ ”وقت“ ۾ ائين ته تي (3) اڪر آهن، پر حقيقت ۾ اها نهايت قيمتي شيءِ آهي، وقت کي نه ڪو خريدي سگهي ٿو ۽ نه ئي ان کي ذخيرو ڪري سگهجي ٿو، هي هڪ اهڙو مُسافر آهي جيڪو مُسلسل پنهنجو سفر جاري رکي ٿو، جيڪو ڪٿي پڙاؤ نٿو ڪري ۽ تمام ماڻهن کان بي پروا ٿي پنهنجي منزلِ مقصود ڏانهن گامزن رهي ٿو، قومن جي عُروج و زوال ۾ وقت جو ڪردار نهايت اهم رهيو آهي، جيڪي قومون وقت جون قدر دان هونديون آهن ۽ پنهنجو صبح و شام کي وقت جو پابند ڪنديون آهن ته ترقي خود اڳتي وڌي ان جو استقبال ڪندي آهي، ان جي برعڪس جيڪي قومون وقت کي بيڪار سمجهي ائين ئي وڃائينديون آهن ته اهڙيون قومون غلامي جي زندگي گذارينديون آهن، وقت جي بربادي انهن کي ڏلت ۽ رُسوائي جي کڏ ۾ اهڙي طريقي سان ڌڪيندي آهي جو انهن جو نالو نشان به باقي ناهي رهندو، وقت جي مُعاملي ۾ جيڪڏهن اسان پنهنجي زندگي ۽ الله عَزَّ وَجَلَّ جي نيڪ بانهن جي زندگين جو موازنو ڪيون ته اسان جي ۽ انهن جي انداز زندگي ۾ واضح فرق ڏسي شايد اسان افسوس ۽ شرمندگي جي سمنڊ ۾ ٻڏي وڃون ڇو ته اهي حضرات تائم پاس (Time pass) ڪرڻ جا عادي نه هئا بلڪ انهن جي ذهن ۽ دماغ ۾ وقت جي قدر و منزلت تمام گهڻي موجود هئي، سڪرات جي عالم ۾ انسان تي جيڪا گذرندي آهي، ان کي مرڻ وارو ئي ڄاڻي ٿو پر الله وارا ان نازڪ گهڙي ۾ به وقت جي اهميت کان غافل ناهن

ٿيندا بلڪ اهي آخري لمحا به نيڪين ۾ گذارڻ چاهين ٿا. اچو! هن باري ۾ هڪ ايمان آفروز حڪايت ٻڌون ٿا ۽ وقت جي قدر و قيمت کي سمجهڻ جي ڪوشش ڪيون ٿا، الله عَزَّوَجَلَّ انهن جي صدقي اسان کي به وقت جو قدردان بڻائي، جيئن

اجا وقت آهي:

حضرت سيدنا احمد بن محمد بن زياد رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کان منقول آهي، فرمائين ٿا ته مون حضرت سيدنا ابوبڪر عطار رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي اهو فرمائيندي ٻڌو: جڏهن حضرت سيدنا جنيد بغدادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو انتقال ٿيو ته مان ۽ منهنجا ڪجهه رفيق هتي موجود هئاسين، اسان ڏٺو ته انتقال کان ڪجهه دير اڳ ۾ ڪمزوري جي ڪري پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ويهي ڪري نماز پڙهي رهيا هئا، سندن ٻئي پير سڄيل ها جڏهن رُڪوع ۽ سجود ڪندا هئا ته هڪ پير ويڙهي وٺندا هئا جنهن سبب گهڻي تڪليف ۽ پریشاني ٿيندي هئي. دوستن اها حالت ڏني ته چيائون: اي ابو قاسم! هي ڇا آهي؟ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جا پير مُتَوَرَّم (يعني سڄيل) چو آهن؟ فرمايائون: الله اڪبر، اهو ته نعمت آهي. حضرت سيدنا ابو محمد حريري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ چيائون: اي ابو قاسم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ! جيڪڏهن اوهان لپتي پئو ته ڇا حرج آهي؟“ فرمايائون: اجا وقت آهي، جنهن ۾ ڪجهه نيڪيون ڪيون وڃن، هن کان پوءِ وري ڪٿي موقعو ملندو. وري الله اڪبر چيائون ۽ سندن رُوح هن فاني دنيا مان عالم بالا ڏانهن پرواز ڪري ويو. اهو به منقول آهي ته جڏهن پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي چيو ويو: سائين! پنهنجي جان تي ڪجهه نرمي ڪيو، ته فرمايائون: هاڻي منهنجو اعمال نامو بند ڪيو پيو وڃي، هن وقت نيڪ عملن جو مون کان وڌيڪ ڪير گهڻو حاجت مند هوندو. (عيون الحڪايات، الحڪايات السابعة و الستون بعد المائتين، ص ۲۵۰ عربي)

ڪر جَوَانِي ميں عبادت ڪا به اچي نهيں ۽ جب بڑھاپا آگيا ڪجهه بات بن پڙتي نهيں
هه بڑھاپا بهي غنيمت جب جَوَانِي هو چڪي ۽ به بڑھاپا بهي نه هوگا موت جس دم آگي

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! ياد رکو! عقلمند شخص نه ته پاڻ پنهنجو وقت
ضائع ڪندو آهي ۽ نه ئي ٻين جو وقت برباد ڪندو آهي بلڪ اهو ته پنهنجي
وقت جي قدر ڪندو آهي، پنهنجي ڪم سان ڪم رکندو آهي، وقت کي سنن
ڪمن ۾ خرچ ڪندو آهي ۽ ٻين کي ان جي ترغيب ڏياريندو آهي، ٽائم پاس
ڪرڻ جي سوچ رکڻ وارن جي اصلاح ڪندو ۽ فضول ڳالهه ڪرڻ جي صورت
۾ فڪرِ مدينه ڪندي پنهنجو احتساب به ڪندو آهي. اها ئي اها مَدَنِي سوچ
آهي جو جنهن جا واضح آثار اسان کي بزرگانِ دين رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ جي سيرت
۾ نمايان طور تي نظر ايندا آهن. اچو! ترغيب لاءِ 2 ايمان آفروز واقعا ٻڌون
ٿا ۽ عبرت جا مَدَنِي گل حاصل ڪيون ٿا، جيئن

ٽائم پاس ڪرڻ واري جي اصلاح

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 1393
صفحن تي مشتمل ڪتاب ”احياءُ العلوم“ جلد 2 صفحي نمبر 829 تي آهي:
حضرت سيدنا ابو علي فضيل بن عياض رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مسجد حرام ۾ اڪيلا
تشریف فرما ها ته هڪ دوست وٽن آيو ته پاڻ ان کان اچڻ جو سبب پڇيو، ان
چيائين: اي ابو علي! مان اوهان کان انسيت (Company) حاصل ڪرڻ آيو
آهيان. پاڻ فرمايائون: الله عَزَّ وَجَلَّ جو قسم! هي ته وحشت ڏيارڻ وارو ڪم آهي!
توهان اهو ئي چاهيو ٿا ته توهان مون لاءِ پنهنجي گفتگو خوبصورت ڪيو،

مان توهان لاءِ پنهنجي گفتگو مُزين ڪيان، توهان مون لاءِ ڪوڙ ڳالهايو ۽ مان توهان لاءِ ڪوڙ ڳالهايان؟ (تنهنڪري بهتري ان ۾ آهي ته) يا ته توهان مون وٽان هليا وڃو يا مان توهان وٽان هليو وڃان. (احياءُ العلوم، ۲/۲۸۷ بتغير قليل عربي)

مُحضر سي زندگي هه بهايو! نيڪياں ڪجهه نه غفلت ڪجهه

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

فُضُولُ سُؤَالِ جِي ڪُفَارِي ۾ هڪ سال جا روزا رکيا

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 562 صفحن تي مُشتمل ڪتاب ”مناهجُ العابدين“ صفحي نمبر 173 تي آهي: حضرت سيّدنا حَسَنَ بنِ سَنَانَ تَابِعِي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ هڪ بالا خاني (بلند ۽ اوچي گهر) وٽان گذريا ته ان جي مالڪ کان پڇا ڪئي: اهو گهر ٺاهيندي اوهان کي ڪيترو عرصو ٿيو آهي؟ هي سُوال ڪرڻ کان بعد سندن دل ۾ سخت شرمساري ٿي ۽ پنهنجي نفس کي مُخاطب ڪندي فرمايائون: اي مَغْرُورُ نَفْسِ! تون فُضُولُ ۽ بي مقصد سُوالن ۾ قيمتي وقت کي ضائع ڪرين ٿو. پوءِ ان فُضُولُ سُؤَالِ جِي ڪُفَارِي ۾ پاڻ هڪ سال جا روزا رکيا. (مناهجُ العابدين، الباب الثالث، الفصل الثالث، ص ۶۵ عربي)

نفسِ يه ڪيا ظلم هه جب ديكهو تازه جُرم هه ناٿواں ڪه سر په اتنا بوجھ بهاري واہ واہ!

ڪلامِ رضا جي وضاحت: اعليٰ حضرت رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ هن شعر ۾ فرمائن ٿا: اي بدڪار نفس! تنهنجي ظلم وسِتم جي به هاڻي حد ٿي وئي! تون هر لمحِي منهنجي خطائن ۾ برابر اضافو ڪندو رهين ٿو ۽ مون ضعيف بانهي جي مٿي تي گناهن جو باري بوجھ رکي رهيو آهيان.

آمير اهلستت دامت بركاتهم العاليه ۽ وقت جو قدر

منا منا اسلامي ڀائرو! اوهان ڏٺو ته اسان جي بزرگن سڳورن جو وقت ڪيتري قدر محتاط انداز ۾ گذرندو هو جو جيڪڏهن انهن جو ڪو دوست صرف ان ڪري ايندو هو ته ٿوري دل وندرجي وڃي ۽ ڪجهه ٽائم پاس ٿي وڃي ته اهي بزرگ ان کي وقت جي اهميت بابت مڌني گل عطا ڪندا هئا ۽ وقت جي بربادي جا نقصان ٻڌائي ان جي اصلاح ڪندا هئا. اڄ جي هن پُرفتن دور ۾ شيخ طريقت، آمير اهلستت دامت بركاتهم العاليه اسلافِ ڪرام جي ياد تازه ڪرڻ واري اها عظيم هستي آهن جو سندن هر عمل اسان جي لاءِ تقليد جوڳو آهي چوٽه پاڻ پنهنجي وقت کي هڪ بهترين انداز سان ورهائيو آهي جيئن نماز، ورد وظيفه، بيان، مڌني مذاڪرا، مطالعو، روزن جو تسلسل، نوافل جي ڪثرت، مڌني مشورا، سحري و افطار، مريدن ۽ طالبن ۽ لاڳاپيلن ۽ علماءِ و عوام سان ملاقات، مکتوبات جي جوابات، مريضن جي عيادت، مرحومين جي عزيزن سان تعزيت، مڌني ڪمن جي ترقي تي ذمہ داران دعوتِ اسلامي جي حوصله افزائي جا مڌني گل، گهروارن جي ضرورت، پنهنجي اولاد جي مڌني تربيت سان گڏوگڏ ڏوهتن، ڏوهتين، پوتن ۽ پوتين جي مڌني تربيت، تحريري ڪم، آرام ۽ روز مره زندگي جي بي شمار معمولات کي مختلف اوقات ۾ ورهائي استقامت سان هن تي عمل وقت جي قدر داني جو واضح ثبوت آهي. سندن ديني ۽ تنظيمي ڪاميابين جو بهترين مثال اٽڪل 200 ملڪن ۾ دعوتِ اسلامي جو مڌني پيغام ۽ 100 کان وڌيڪ شعبن جو قيام ۽ گڏوگڏ، "ڪفر به ڪلمات ڪے بارے ۾ سوال جواب، غيبت جون تباه ڪاريون، نيڪي جي دعوت، وسائل بخشش، ٻارهن (12) رسالن جو مجموعو، نماز جا احڪام، فيضانِ سنت، پردي جي باري ۾ سوال جواب" ۽ فقهي مسائل، قبر و آخرت، طب ۽ بين

سوين موضوعن تي سوين بيانات ۽ مَدَنِي مذاڪرا ۽ هزارين صَفحن تي مُشتمَل تحريري مواد به آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ پاڻ مسلمانن جي دل ۽ دماغ ۾ وقت جي اهميت جو احساس بيدار ڪرڻ ۽ انهن جي سينن ۾ بُزرگن جي مَدَنِي سوچ مُنتَقِل ڪرڻ جي لاءِ قرآني آيات، احاديثِ مُبَارَكه، اقوالِ بُزرگانِ دين ۽ نصيحت سان ڀرپور مَدَنِي گلن سان سينگاريل ”آمڻول هيرا“ نالي هڪ رسالو به تحرير فرمايو آهي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مجلسِ تراجم جي طرفان هن رسالي جو مختلف زبانن ۾ ترجمو به ٿي چڪو آهي، ان ۾ عربي، انگلش، هندي، گجراتي ۽ سنڌي وغيره شامل آهن. اڄ ئي مڪتبهُ المدينه جي بستي تان هُدِيهَ طَلَب ڪري پاڻ به مُطالعو ڪريو ۽ بين اسلامي ڀائرن کي به تُحفي ۾ پيش ڪريو. دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن رسالي کي يعني پڙهي به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت سان اميرِ اهلَسُنَّت وقت جي قدر و منزلت ڪئي ۽ پوءِ دعوتِ اسلامي کي اها عظيم مقبوليت ملي جو سڄي دُنيا ۾ دعوتِ اسلامي جي مشهوري آهي ۽ ان جو اعتراف ۽ حوصله افزائي ڪندي صرف عوام نه بلڪ علماءِ ڪرام به ڪجهه هن طرح فرمائن ٿا:

تنها چلا ٿو ساڻه تيرے هو گيا جهاں ميڻا تيرا ڪلام هے اِياسِ قادري
 هے دعوتِ اسلامي کي دُنيا ميں دُهوم دهام مقبول تيرا ڪام هے اِياسِ قادري
 سايه هے ترے سر په دُعائے خَواص کا ٿو مَرَجِعِ عوام هے اِياسِ قادري

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

”مسجد ڏرس“

منا منا اسلامي ڀائرو! جيڪڏهن اسان به چاهيون ٿا ته شيخ طريقت، امير اهل سنت رَضِيَ اللهُ عَنْهُمُ الْعَالِيَهُ جي صحبت جي برڪت سان وقت جي قدر جهڙي عظيم دولت نصيب ٿئي ته گهڙي کن جي دير ڪرڻ بنا اڃ ئي بلڪه هيٺ سان وقت جو قدر ڏيارڻ واري عظيم، مسجد ڀرو مَدَنِي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول سان وابسته ٿي 12 مَدَنِي ڪمن ۾ شامل ٿي دين جي پيغام کي عام ڪرڻ جي نيت ڪري وٺو، إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جون ڪوڙ ساريون برڪتون پنهنجي اکين سان ڏسندو. 12 مَدَنِي ڪمن مان هڪ مَدَنِي ڪم ”مسجد ڏرس“ به آهي. أَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ مسجد ڏرس ڏيڻ ۽ ٻڌڻ وارن کي پلاٽيون سکڻ ۽ سيکارڻ جو خوب خوب موقعو ملندو آهي، حضرت سَيِّدُنَا ڪعب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کان مروي آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ حضرت سَيِّدُنَا مُوسَىٰ ڪليم الله عَلَيْ تَيْبَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ڏانهن وحي فرمائي: اي مُوسَىٰ! پلاٽي جون ڳالهيون پاڻ به سکو ۽ ماڻهن کي سيڪاريو چو ته مان پلاٽي سکڻ سيڪارڻ وارن جون قبرون روشن ڪندس ته جيئن انهن کي ڪنهن قسم جي وحشت نه ٿئي. (حليۃ الاولياء، ڪعب الاحبار، 5/6، رقم: 6722) معلوم ٿيو ته سني سنين نيتن سان سُٺن ڀريو بيان ڪرڻ يا درس ڏيڻ ۽ ٻڌڻ وارن جون قبرون جڳمڳ جڳمڳ ڪري رهيون هونديون ۽ انهن کي ڪنهن طرح جو خوف محسوس نه ٿيندو. إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ. اچو! ترغيب لاءِ مسجد ڏرس جي هڪ مَدَنِي بهار ٻڌون ٿا جيئن

فلمن جي شوقين ڪيئن توبه ڪئي؟

هڪ اسلامي پاء جي بيان جو خلاصو آهي ته دعوتِ اسلامي جي مُشڪبار مَدَنِي ماحول سان وابستگي کان پهريان مان فلمون ڊراما ڏسڻ جو بيحد

شوقين هئس، منهنجي زندگي ۾ ڪجهه هن طرح مدني بهار آئي جو اسان جي علائقي جي مسجد ۾ هڪ اسلامي پاءِ فيضانِ سنت جو درس ڏيندا هئا، هڪ ڏينهن مان به درس ۾ شريڪ ٿيس، فڪرِ آخرت تي مُشتمل ڳالهيون ٻڌي دل جي ڪيفيت ئي بدلجي وئي. ائين روزانو درسِ فيضانِ سنت ۾ شرڪت ڪرڻ منهنجو معمول بڻجي ويو ۽ اهڙي طرح دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته عاشقانِ رسول سان ملاقات به ٿيڻ لڳي، اسلامي پائرن جي انفرادي ڪوشش جي نتيجي ۾ هڪ ڀيرو مون کي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ شرڪت جي سعادت نصيب ٿي. تلاوت و نعت ۽ سنتن پري بيان منهنجي دل ۽ دماغ تي گهرو اثر ڪيو. اجتماع جي آخر ۾ جڏهن لائون بند ڪري اسلامي پائرن هڪ آواز ۾ ذڪرُ الله شروع ڪيو ته مون کي پنهنجي دل تان گناهن جي سياهي ختم ٿيڻ محسوس ٿيڻ لڳي. ذڪر کان بعد گهري ويندڙ رقت انگيز دُعا منهنجي دل جي دُنيا ۾ هڪ محشر برپا ڪري ڇڏيو. خوفِ خدا سان منهنجو لونءِ لونءِ ڪانڊارجي ويو، آئون روئي روئي پنهنجي رَبِّ عَزَّ وَجَلَّ جي بارگاه ۾ پنهنجن گناهن کان توبه ڪئي ۽ آئنده سنتن پري زندگي گذارڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مُشڪبار مدني ماحول سان وابسته ٿي ويس. (بُري سنگت ڪا وِبال، ص ۲۰)

اے بيارِ عصياں تُو آجا يهاں پر گناہوں کي ديگا دوا مدني ماحول
 شفايں مليں گی بلايں ٿليں گی يقيناً ہے برکت بھرا مدني ماحول
 گنہگارو آؤ بيہ ڪارو آؤ گناہوں کو ديگا چُھڙا مدني ماحول
 يهاں سنتن سڪھڻي ڪو مليں گی دلائے گا خوفِ خدا مدني ماحول

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

وقت ضائع ڪرڻ وارا ڪي امور

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان مان هر هڪ کي گهرجي ته پنهنجي زندگي جي قيمتي گهڙين کي فُضُول ڪمن ۾ برباد ڪرڻ بدران دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي دُنيا وَاخِرَت ۾ سُرخرو ٿيڻ وارا ڪم ڪيون. پر افسوس جو اسان پنهنجو وقت ضائع ڪري ان تي نادم ٿيڻ ۽ پڇتائڻ جي بدران فخر محسوس ڪيون ٿا. اهي ڪهڙا ڪهڙا فُضُول ڪم آهن جنهن ۾ مُبْتَلَا ٿي اسان پنهنجي قيمتي گهڙين کي ضائع ڪري رهيا آهيون ۽ پوءِ اسان کي ناکامين کي ڏسڻو پوي ٿو. اچو! ان مان ڪن معاملن بابت وڌيڪ ٻڌون ٿا،

انٽرنيٽ (Internet)

وقت ضائع ڪرڻ واري ذريعن مان هڪ تمام وڏو ذريعو انٽرنيٽ به آهي ياد رکو! انٽرنيٽ جو دُرُست استعمال جتي بي شمار فائدين کي حاصل ڪرڻ جو ذريعو آهي، اتي ان جو غلط ۽ غير ضروري استعمال جي ڪري ان گنت نُقصانات پڻ ٿي رهيا آهن، جنهن مان هڪ تمام وڏو نُقصان وقت جو برباد ٿيڻ به آهي. ڪي ماڻهو انٽرنيٽ، فيس بڪ (Facebook) ۽ واٽس ايپ (Whatsapp) جا اهڙا عادي ٿي چڪا آهن جو گهڙي کن جي لاءِ به موبائل فون نٿا ڇڏين ۽ وقفي وقفي سان پنهنجي سمهڻ جاڳڻ، شاپنگ ڪرڻ، سٺو ڪائڻ پئڻ ۽ ٻيا مُعاملا پنهنجي دوستن سان شيئر (Share) ڪن ٿا، بي شرمي ۽ بيحيائي جي حدن کي ٽوڙيندي بي پرده چوڪريون به ڪنهن کان پوئتي رهڻ لاءِ تيار نه آهن، اهي پڻ پنهنجون بيهوده تصويرون (Pictures) عام ڪرڻ ۾ فخر محسوس ڪن ٿيون. اسان جو نوجوان نسل (New Genretion) انٽرنيٽ جي غلط استعمال ۾ ايتري

قدر منهنڪ تي چڪو آهي جو اهي پنهنجا ڪلاڪن جا ڪلاڪ هن ۾ ضائع ڪندو آهي. جيڪڏهن ڪنهن ڏينهن استعمال نه ڪري سگهيا ته عجيب بي چيني محسوس ڪئي ويندي آهي ۽ ٽائم پاس نٿو ٿئي. ٿورو سوچيو! ڪنهن ڏينهن قرآن پاڪ جي تلاوت جو ناغو ٿيڻ تي ايتري قدر بي چيني ۽ اُداسي ٿي؟ اهڙي طرح جيڪڏهن اشراق وچاشت يا تهجد جا نفل ادا نه ڪري سگهڻ تي ايتري قدر بي چيني ٿي؟ اي ڪاش! اسان کي تلاوتِ قرآن جو ذوق و شوق نصيب ٿي وڃي، اي ڪاش! اسان کي ڪثرتِ عبادت جي توفيق نصيب ٿي وڃي.

حضرت سَيِّدُنَا عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا سان روايت آهي ته ٿور جي پيڪر، تمام نبين جي سَرُورِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: "منهنجي اُمّت جا بهترين ماڻهو حاملينِ قرآن ۽ رات کي جاڳي الله عَزَّوَجَلَّ جي عبادت ڪرڻ وارا آهن." (التريغيب والتريهيب، ڪتاب النوافل، التريغيب في قيام الليل، رقم ۲۷، ج ۱، ص ۲۹۳)

عبادت ۾ گزرے مری زندگانی

ڪرم هو ڪرم يا خدا يا ابا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

موبائل فون

منا منا اسلامي پائرو! جهڙي طرح انٽرنيٽ جو صحيح استعمال ڪرڻ سان ڪثير ديني ۽ ڏنيوي فائدا حاصل ٿي سگهن ٿا، اهڙي طرح موبائل فون جو ضروري استعمال به اسان جي ڪاروباري معاملات، رشتيدارن سان تعلقات، دوست احباب سان ملاقات ۽ ٻين ضرورتن جي لاءِ اسان جو مددگار آهي. پر اسان ان کي وقت ضائع ڪرڻ جو شايد هڪ آلو سمجهي ورتو آهي، خاص

ڪري نوجوان چوڪرا ۽ چوڪريون ان جو غلط ۽ بي جا استعمال ڪندي سڄو سڄو ڏينهن ويڊيو گيمز ڪيڏيندي ۽ اهڙا فُضُول sms موڪليندا (send) ڪندا آهن، جنهن ۾ بيهوده مذاق، عشقيہ و فسقيہ شعر، اخلاقيات کي بگاڙڻ ۽ بعض اوقات ته اهڙا غير شرعي جملا هوندا آهن، جن جي ڪري حڪم ڪفر لازم ايندو هوندو. وڌيڪ هي ته اهڙا sms پڙهي ڪري مَعَاذَ اللّٰهِ عَنّٰ ذٰلِڪَ خُوشِي جو اظهار ڪري ٻين کي به موڪليندا (Forward) آهن. ياد رهي! اهڙي طرح سڄو ڏينهن موبائل فون جو استعمال اڪيون ڪمزور ٿيڻ، تعليمي نقصان ٿيڻ، غور و فڪر جي صلاحيت ختم ٿيڻ، پئسا ۽ زندگي جون قيمتي گهڙيون ضائع ڪرڻ جو به سبب آهي. جيڪڏهن اسان وٽ موبائل فون آهي ته اسان کي پنهنجو پئسو ۽ قيمتي وقت بچائيندي ان جو صحيح استعمال ڪرڻ گهرجي، موبائل فون تي گانو ٻڌڻ جي بدران مڪتبه المدينه جي بستِي تان نعت، تلاوت ۽ اميرِ اهلستنت، نگرانِ شوريٰ ۽ ٻين مُبلغين دعوتِ اسلامي جا سُنتن پريا بيان، فرضِ عُلوم ڪورس، علمِ دين سان مالا مال رنگي برنگي قيمتي مدني گلن جي خوشبوئن سان مهڪندڙ مدني مذاڪرن وارو ميموري ڪارڊ هديه حاصل ڪيو ۽ توجه سان ٻڌو، جي ها! علمِ دين جو شوق رکڻ وارن جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مجلس آئي تي جي طرفان مختلف ايپلي ڪيشنز (Applications) به متعارف ڪرايون ويون آهن، مثال طور "مولانا محمدالياس قادري، الحاج عبید رضا عطاري، مولانا محمد بلال رضا عطاري، حاجي محمد عمران عطاري، اوقات الصلوة (Prayer Time)، القرآن الڪريم، رُوحاني علاج، مدني انعامات، مدني چينل، مدني خاڪا، دارالافتاءِ اهلستنت"، حج و عمره، ذهني آزمائش" (ڪوئز ايپلي ڪيشن) "Zehni Azmaish (Quiz App)"، وغيره، هنن ايپلي ڪيشنز (Applications) جي ذريعي به معلومات جو ڪوڙ سارو خزانو هٿ ايندو.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ

راند روند ۾ وقت برباد ڪرڻ

منا منا اسلامي ڀائرو! وقت ضائع ڪرڻ وارن ڪمن مان هڪ ڪم راند روند جي بُري عادت به آهي، مختلف رانديون تماشا اسان جي نوجوان نسل جي صلاحيت ۽ قابليت کي اڏوهي جيان کائي رهيون آهن. اڄ جنهن کي ڏسو راند جو شيدائي نظر اچي ٿو ۽ ان شوق ۾ مهارت حاصل ڪري شهرت جا خواب ڏسي ٿو، ڪو ڪرڪيٽ ۾ ته ڪو فٽبال ۾ نالو ڪمائڻ چاهي ٿو، ڪو هاڪي، ٽيبل ٽينس جو مشهور پليئر بڻجڻ جا سُهانا خواب ڏسندو آهي، ڪو سنوڪر، ڪيرم بورڊ ۾ پاڻ کي چيمپئن سمجهي ٿو، ته ڪو پٽنگ بازي، ڪبوٽر بازي، جُوا، شطرنج ۽ خبر ناهي ڪهڙين ڪهڙين عجيب و غريب راندين جو شوقين نظر اچي ٿو. ڪرڪيٽ جا بعض شائقين اهڙا به هوندا آهن جيڪي سڄي سڄي رات ڪرڪيٽ کيڏندا، خوب شور وُڻل مچائيندا ۽ مسلمانن جي آرام ۾ خلل جو سبب بڻجندا آهن ۽ پوءِ نماز فجر ادا ڪرڻ بغير سمهندا آهن ته سڄو ڏينهن سمهڻ ۾ وڃائيندا آهن. الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي اهڙين راندين کان پري رکي جيڪي الله ۽ ان جي پياري محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ناراضي يا وقت جي بربادي جو سبب بڻجنديون هجن، الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي پنهنجي عبادت ۽ تلاوتِ قرآنِ ڪريم جو شوق عطا فرمائي.

أَمِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

عبادت میں گزرے مری زندگانی کرم ہو کرم یا خدا یا الہی

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

آواره گري ۽ بُري صحبت

منا منا اسلامي ڀائرو! جيڪي ماڻهو وقت جي قدر سڃاڻن ٿا، اهي پنهنجو وقت ضائع ڪرڻ بدران پنهنجو هر ڪم وقت تي ڪرڻ جا عادي هوندا آهن، اهڙن کي معاشرتي ۾ عزت جي نگاه سان ڏٺو ويندو آهي ۽ جيڪي سُستي ۽ ڪاهلي جي ڪري پنهنجو هر ڪم دير سان ڪندا آهن، اهي ڪو ئي مقام به نٿا بڻائن ۽ پنهنجو وقت الڳ برباد ڪن ٿا. ڪن جي عمل سان ته ائين معلوم ٿئي ٿو ته ڄڻ انهن جي زندگي جو ڪو مقصد ئي ناهي، دوستن سان گڏ گهڻين بازارن ۾ آواره گري ڪرڻ، هر ٻئي ڏينهن پنهنجو وقت ۽ پيسو لڳائي تفريحي هنڌن تي وڃڻ ۽ گناهن جو ارتڪاب ڪرڻ، گهڻي جي ڪنڊن، چانه جي هوٽلن تي ڪيئي ڪيئي ڪلاڪ فضول ڪچهري ڪرڻ، سڄو سڄو ڏينهن فلمون ڏسڻ، ڪنن ۾ هيٺ ڦري لڳائي ڏنڻيا کان بي پروا ٿي گانا ٻڌڻ وغيره وغيره ڪمن سان ته ائين لڳي ٿو ته اسان پنهنجي مقصد حيات کي وساري وينا آهيون يا اسان کي معلوم ئي ناهي ته اسان جي پيدائش جو مقصد ڇا آهي. ياد رکو! اسان کي اها زندگي ان ڪري ناهي ڏني وئي ته اسان هن کي دنيا جي رنگينين ۽ موج مستين ۾ گذاريون بلڪه اسان کي الله عَزَّ وَجَلَّ جي عبادت ۽ ان جي احڪامن تي عمل ڪرڻ ۽ ان جي نافرماني وارن ڪمن کان بچڻ جي لاءِ دنيا ۾ موڪليو ويو آهي. اهو موقعو به ساڻه باقي رهڻ تائين اسان کي ميسر آهي.

وقت جي عظيم قدردان، اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ

ڪيتري پياري انداز سان سمجهائي رهيا آهن:

الله الله ڪے نبی سے فریاد ہے نفس کی بدی سے

دن بھر ڪھيلوں ميں خاڪ اُٿائِي لاج آئي نہ ڏڙوں کي نہي سے
 شب بھر سونے ہی سے غرض تھی تاروں نے ہزار دانت پيسے
 ايمان پہ موت بہتر او نفس تيري ناپاک زندگي سے
 شعرن جي مختصر وضاحت:

اللہ عَزَّ وَجَلَّ ۽ ان جي پياري رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاہ ۾ نفس اماره جي شرارتن کان بچڻ جي لاءِ فرياد آهي. اي نفس! تو کي شرم نه آئي ته سڄو ڏينهن راند روند ۾ مشغول رهي وقت ضائع ڪندي رهين ۽ ريت جا ذرا پڻ تنهنجو مذاق اڏائيندا رهيا ۽ جڏهن رات جو الله عَزَّ وَجَلَّ جا نيك بانها بيهي عبادت الهي ۾ مصروف ٿيندا آهن ته تون ان وقت به غفلت جي نند ستل رهين، سمهڻ جي علاوه تو کي ٻيو ڪو ڪم ئي نه آهي، تنهنجي هن غفلت تي آسمان جا تارا تو تي ڪلي رهيا آهن، اي ذليل نفس! نافرمانين ۾ اهڙي جيئڻ کان ايمان تي مري وڃڻ، هزار درجي بهتر آهي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! يقيناً اها زندگي ڪجهه ڏينهن جي آهي، جيڪڏهن اسان هن کي بي مقصد ڪمن ۾ ضائع ڪرڻ جي بدران هر ڪم کي ان جي وقت ۾ ڪيون، گناهن کان بچندي نيڪين ۾ گذاريون ته اسان جي دنيا به موحاري ۽ آخرت به بهتر ٿيندي. اسان جا اسلاف وقت جا وڏا قردان ثابت ٿيا آهن جو اڄ تائين انهن جي ناماچاري عوام ۽ خواص جي زبانن تي جاري آهي، مثال طور صحابه ڪرام، اهل بيت اطهار، تابعين، تبع تابعين رَضَوَانِ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ، اولياء ڪاملين، محدثين، مفسرين، فقهاء ڪرام ۽ صوفياء ڪرام وغيره

اهي عظيم هستون آهن جو انهن جو ذڪر خير ڪرڻ اسان پنهنجي لاءِ سعادت جو سمجهندا آهيون ۽ انهن جو نالو ايندي ئي زبان تان بي ساخته **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** ۽ **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** جاري ٿي ويندو آهي، ڇو؟ ان ڪري جو اهي حضرات وقت جي قدر ۽ اهميت کان بخوبي واقف هئا. اچو! وقت جي هن قدر دانن جا ڪجهه ارشادات ٻڌي نصيحت جا مدني گل گڏ ڪيون ٿا،

وقت جي قدر دانن جا ارشادات

(1) **أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ** حضرت مولا **علي المرتضى**، **شير خدا كَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ** فرمائن ٿا: هي ڏينهن توهان جي حياتي جا ورق آهن، انهن کي سنن عملن سان سينگارڻو.“

(2) حضرت سيدنا **عبدالله بن مسعود رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** فرمائن ٿا: آئون پنهنجي زندگي جي گذريل ان ڏينهن جي مقابلي ۾ ڪنهن شيءِ تي پشيمان ناهيان ٿيندو جيڪو ڏينهن منهنجي نيڪ عملن ۾ اضافي کان خالي هجي.“

(3) حضرت سيدنا امام شافعي **عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي** فرمائن ٿا: مان هڪ عرصو الله وارن جي صحبت کان فيضياب ٿيندو رهيس، انهن جي صحبت مان مون کي ٻه اهم ڳالهيون سکڻ جي لاءِ مليون: (1) وقت تلوار جيان آهي توهان هن کي (نيڪ اعمال جي ذريعي) کڻيو نه ته (فضوليات ۾ مشغول ڪري) اهو توهان کي کڻي ڇڏيندو. (2) پنهنجي نفس جي حفاظت ڪريو، جيڪڏهن اوهان هن کي سنن ڪمن ۾ مشغول نه رکيو ته اهو توهان کي ڪنهن بري ڪم ۾ مشغول ڪري ڇڏيندو.

(4) امام رازي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** فرمائن ٿا: خدا **عَزَّوَجَلَّ** جو قسم! کاڌو کائڻ وقت

علمي مشغلا (تحريري يا مطالعہ) ترک ٿيڻ جو مون کي گھڻو افسوس ٿئي
 ٿو چو ته وقت تمام وڏي قيمتي دولت آهي.. (انمول ھيرے، ۱۸۴۱۶)

(5) حضرت سيدنا امام ابو زڪريا يحيٰ بن شرف نوي رحمۃ اللہ تعالیٰ عليه ڪڏهن به پنهنجو وقت ضائع نه ڪندا هئا، نه ڏينهن ۾ نه رات ۾ ايستائين جو راه ايندي ويندي به ڪنهن ڪتاب جو مطالعو يا تڪرار جاري رکندا هئا. اهڙي طرح پاڻ رحمۃ اللہ تعالیٰ عليه ڪيئي سال تحصيل علم (علم جي طلب) ۾ گذاريا. سندن جي اوقات جي ورهاست ڪيل هئي. تمام وقت خير (نيڪي) جي ڪمن ۾ ئي خرچ ٿيندو هو، تصنيف وتاليف، تدريس، نوافل، تلاوت قرآن، امور آخرت ۾ غور و فڪر، نيڪي جي دعوت ڏيڻ ۽ برائين کان منع ڪرڻ جي لاءِ پاڻ رحمۃ اللہ تعالیٰ عليه جا اوقات مقرر هئا. (فيضان رياض الصالحين، ص ۱۴ بتغير قليل)

هه ٻيهاڻ سے تجھ کو جانا ايک دن
 قبر میں هوگا ٽھڪاڻا ايک دن
 منہ خدا کو هه ڊکھانا ايک دن
 اب نه غفلت میں گونا گونا ايک دن
 ايک دن مرنا هه آخر موت هه
 کر لے جو کرنا هه آخر موت هه

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

وقت جي قدر ڪرڻ جو طريقو

منا منا اسلامي ڀائرو! هينئر اسان وقت ضائع ڪرڻ وارا امور ۽ وقت جي قدردانن جا ارشادات ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪئي. جنهن کي ٻڌي وقت جي قدر ڪرڻ جو جذبو پيدا ٿيو هوندو. هن جذبي کي وڌيڪ وڌائڻ جي لاءِ ڪجهه اهڙا طريقا ٻڌون ٿا، جنهن تي عمل جي بدولت اسان کي ثابت قدمي نصيب ٿي

سگهي ٿي، جيئن

◆ موبائل فون ۽ انٽر نيت جي غير ضروري استعمال کان پرهيز ڪيو ۽ ضرورتاً سادو ۽ سستو موبائل استعمال ڪريو ◆ ڪوشش ڪري لکي گفتگو جي عادت بڻايو نه ته گهٽ کان گهٽ لفظن ۾ گفتگو جي ترڪيب بڻايو ◆ وقت جي قدر جو جذبو وڌائڻ جي لاءِ پاڻ کي وڌ کان وڌ نيڪي جي ڪمن ۾ مشغول رکيو ۽ سڄي ڏينهن جو هڪ جدول (Schedule) بڻائي وٺو، جنهن ۾ فُضُول ۽ وقت ضائع ڪرڻ وارا ڪم شامل نه هجن. ◆ صبح جلدي اٿي تا سگهو ته نماز تهجد ادا ڪريو ◆ گهر ۽ ٻاهر وارن کي صڌاءِ مدينه لڳائي نماز فجر جي لاءِ جڳايو ◆ نماز فجر کان بعد مڏني حلقي ۾ شامل ٿي قرآن ڪريم جون 3 آيتون مع ترجمو ۽ تفسير پڙهي يا ٻڌي ان جو برڪتون ماڻيو، درس فيضانِ سُنّت، شجره قادريه رضويه عطاريه ۽ اشراق و چاشت جا نفل به ادا ڪريو. ناشتي کان فراغت بعد سڄي ڏينهن جي مصروفيات مثال طور جامعهُ المدينه وغيره ۾ علم حاصل ڪريو، يا پنهنجي اهل و عيال جي ڪفالت جي لاءِ ڪسبِ حلال ۾ مصروف رهو. ان دوران ظهر ۽ عصر جون نمازون باجماعت ادا ڪريو، نمازِ مغرب باجماعت ادا ڪرڻ کان بعد درس و بيان ۾ شرڪت ڪريو، ان کان بعد اوڀين جا نفل به ادا ڪريو ۽ پوءِ عشا جي نماز کان بعد مدرسه المدينه بالغان ۾ دُرُست تَلْقُظ سان قرآن پاڪ سکو ۽ ٻي ضروري مُعاملات کان بعد جلد سمهڻ جي عادت بڻايو، بلاوجہ زياده دير تائين جاڳڻ سان صبح نماز فجر جي لاءِ اُٿڻ ۾ سُستي ٿيندي. ان جدول کان علاوه سڄو ڏينهن فُضُول ڳالهين کان بچڻ جي لاءِ زبان جو قفل مدينه لڳايو، فارغ گهڙين ۾ ذڪر وڌو جي ڪثرت ڪريو، فلمون ڊراما ۽ گناهن پريا مختلف چينلز ڏسڻ جي بدران پاڻ به 100 فيصدا اسلامي چينل، مڏني چينل ڏسو ۽ گهر وارن کي به

هن جي ترغيب ڏياريو، جي ها! مدني چينل ٽي اهڙو واحد چينل آهي، جنهن کي اوهان جوان ٻارن ۽ ٻاڙرين سان گڏ ويهي ڏسي سگهو ٿا، موڪل واري ڏينهن راند روند ۾ وقت برباد ڪرڻ بدران اي ڪاش! اُمتِ مسلم تائين نيڪي جي دعوت پهچائڻ جي نيت سان "مدني دوره" ۾ شرڪت جي سعادت ملي وڃي. جيڪڏهن ان طرح اسان جدول بڻائي ان تي عمل ڪنداسين ته اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ اسان جو وقت فُضُول ڪمن ۾ برباد ٿيڻ جي بدران نيڪين ۾ گذرندو.

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان جي آقا، مديني واري مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مبارڪ وقت جي ورهاست ڪيئن هئي، وقت جو دُرست استعمال ڪيئن ڪجي؟ گهٽ وقت ۾ وڌ کان وڌ دين جي خدمت ڪيئن ڪري سگهي ٿي؟ عبادت ۽ رياضت کي پنهنجي جدول (Schedule) ۾ ڪيئن شامل ڪري سگهجي ٿو؟ جدول جي اهميت ۽ فائدا ڪهڙا آهن؟ ڇا جدول ۾ گهر جا ڪم ڪار به ٿيڻ گهرجن؟، بزرگانِ دين جي مبارڪ زندگين جو جدول ڪهڙو هوندو هو، ذميدارانِ دعوتِ اسلامي پنهنجو جدول ڪيئن بڻائن؟ جدول بڻائڻ ۾ ڇا ڇا نيتون ڪري سگهجن ٿيون، اها سڄي معلومات ڄاڻڻ جي لاءِ رسالي "آقاڪا جدول" جو مطالعو ڪريو، اهو رسالو دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تي موجود آهي، اهو رسالو عنقریب مکتبة المدینہ تان شائع پڻ ٿيندو.

اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ

عبادت میں گزرے مری زندگانی کرم ہو کرم یا خدا یا الہی

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ جُمَادِي الْاُخْرٰی جو بابرڪت مهينو

پنهنجي بهارون لٽائي رهيو آهي، هي مهينو هن لحاظ کان به اسان جي لاءِ اهميت وارو آهي جو هن مبارڪ مهيني ۾ تن عظيم هستين جو عرس شريف ملهائو ويندو آهي، جنهن مان پهرين شخصيت، عاشقِ اڪبر، عاشقِ ماهِ رسالت، يارِ غار و يارِ مزار حضرت سيدنا صديقِ اڪبر رضي الله تعالى عنه آهن، پيا حضرت سيدنا زبير بن عوام رضي الله تعالى عنه آهن جيڪي عشره مبشره رضي الله تعالى عنهم آجڻين مان آهن يعني جن 10 صحابہ ڪرام ڪي، مڪي مدني آقا صلى الله تعالى عليه وآله وسلم پنهنجي زبانِ حق ترجمان سان دنيا ۾ ئي جنت جي بشارت عطا فرمائي ۽ تي عظيم شخصيت مشهور صوفي بزرگ حُجَّةُ الْإِسْلَام حضرت سيدنا امام محمد غزالي رحمته الله تعالى عليه آهن. اڄ جي بيان ۾ اچو حُصُولِ بَرَڪتِ جي لاءِ حضرت سيدنا زبير بن عوام رضي الله تعالى عنه ۽ حضرت سيدنا امام محمد غزالي رحمته الله تعالى عليه جو مختصراً ذڪرِ خيرِ بتون ٿا، ايندڙ هفتيوار اجتماع جي بيان ۾ حضرت سيدنا صديقِ اڪبر رضي الله تعالى عنه جي مبارڪ سيرت جي مختلف پهلوئن کان برڪتون حاصل ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪنداسين، مثال طور سندن مختصر تعارف، سندن ڪردار، بارگاهِ رسالت ۾ سندن مقام ۽ مرتبو، جنت ۾ سندن پُرتياڪِ استقبال، پاڻ جو مالي ايشار، سندن نيڪي جي دعوت ڏيڻ جو انداز، سندن روزن سان محبت، سندن مريضن جي عيادت ۽ خير خواهي ڪرڻ وغيره.

سيدنا زبير بن عوام رضي الله تعالى عنه جو تعارف

حضرت سيدنا زبير بن عوام رضي الله تعالى عنه جي زندگي جا ڏينهن اسلام جي سرڻلندي ۽ رسولُ الله صلى الله تعالى عليه وآله وسلم سان وفاداري ۾ گذريا، پاڻ، حُصُورِ انور صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي پٽيءَ حضرت سيدتنا صفيه رضي الله تعالى عنها جا شهزادا، حضرت سيدتنا خديجه رضي الله تعالى عنها جا ڀائيٽا، امير المؤمنين حضرت سيدنا صديقِ اڪبر رضي الله تعالى عنه جا داماد، اسلام جي ٽئين مان هڪ ٿي، جنت ۾ آقا صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جا

پاڙيسري، زخمي حالت ۾ رسولُ الله ﷺ جي حڪم تي لٽيڪ چوڻ وارا، پنهنجي قوم ۾ سڀ کان بهترين، نبي اڪرم ﷺ جا پيارا، رسولُ الله ﷺ جي حمايت ۽ حفاظت ۾ سڀ کان پهريان تلوار کڻڻ وارا، بهادر ترين پهلوان هئا ۽ بهادر ماءُ جا پٽ هئا، ان کان علاوه ديانت داري، ڪامياب تجارت، صدقو ۽ خيرات ڪرڻ، اخلاص، خوفِ خدا رکڻ وارا، حديثِ پاڪ بيان ڪرڻ ۾ احتياط ڪرڻ سان گڏوگڏ ڪيئي عظيم خوبين وارا هئا. پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہ جو يومِ وصال 11 جمادي الاخری آهي ۽ انهيءَ تاريخ تي پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہ جو عرس مبارڪ ملهائيو ويندو آهي.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

سَيِّدُنَا اِمَامِ مُحَمَّدِ غَزَالِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جَوْتَعَارَف

حُجَّةُ الْاِسْلَامِ حضرت سَيِّدُنَا امام محمد غزالي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جا ايامِ زندگي ظاهري ۽ باطني علوم سکڻ سيکارڻ ۾ گذريا، راهِ علم ۾ پاڻ دُور دراز جي مُلڪن ۽ شهرن جو سفر ڪيو، پاڻ پنهنجي وقت جي مشهور و معروف استادن وٽان مختلف علوم ۽ فنون ۾ مهارت حاصل ڪئي ۽ ڪيئي علوم ۽ فنون ۾ سوين ڪتاب ۽ رسالا تصنيف فرمايا، جنهن ۾ اِحْيَاءُ الْعُلُومِ، ڪيمياءُ سعادت، مِنْهَاجُ الْعَابِدِينَ، اِيهَا الْوَلَدُ وَدِيكَ مَشْهُورُ اَهْن. اوهان جا بي شمار شاگرد هئا، جنهن مان اڪثر پنهنجي وقت جا وڏا ۽ مشهور عالم، فقيه، محدث، مفسر ۽ مصنف جي حيثيت سان مشهور ٿيا، پاڻ تمام وڏا عابد، زاهد، سادگي ۽ عاجزي پسند، دنيا کان بي رغبت ۽ فڪرِ آخرت رکڻ وارا، خوفِ خدا ۽ عشقِ مُصْطَفِي جِي دولت سان مالا مال هئا، ظاهري و باطني بيمارين جي آلودگين کان سندن دامن هميشه پاڪ ۽ صاف رهيو، سندن يومِ وصال 14

جمادي الاخرى آهي ۽ انهيءَ تاريخ تي سندن عرس مبارڪ ملهائيو ويندو آهي.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه تا حضرت سيدنا امام غزالي رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جا ڪتاب ترجمو ٿيل هديهءَ حاصل ڪري انهن جو مطالعو ڪريو. **لَنْ نَسَى اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ** علم ۽ حڪمت جا بي شمار ناياب موتي گڏ ڪرڻ لاءِ ملندا، مثال طور احياءُ العلوم، منهاج العابدين، مڪاشفه القلوب، ايها الولد (پٽ کي نصيحت) وغيره .

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّوْا عَلَي اللّٰهِ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اڄ جي بيان ۾ اسان وقت جي قدر ۽ اهميت بابت قرآني آيتون، حديثون ۽ بزرگن جا حڪمت سان پرپور واقعا ۽ معمولات ۽ نصيحت پريا ارشادات ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪئي، اڄ جي بيان ۾ جيڪي مدني گل اسان ٻڌا، اچو! انهن کي ڏهرايون ٿا ته جيئن ذهن نشين ٿي وڃن. اسان ٻڌو ته **◈** گذريل وقت موتي ناهي ايندو. **◈** وقت الله **عَزَّ وَجَلَّ** جي نهايت وڏي نعمت آهي. **◈** وقت جي قدردانن کي بلندي نصيب ٿيندي آهي. **◈** وقت جي قدر ۽ قيمت کي قرآن پاڪ ۽ احاديثِ ڪريمه ۾ نهايت دلنشين انداز ۾ اڃاگر ڪيو ويو آهي. **◈** اسان جا بزرگانِ دين حالتِ نزع ۾ به پنهنجي قيمتي گهڙين کي ضائع ڪرڻ پسند نه ڪندا هئا. **◈** ٽائمر پاس ڪرڻ وارن ۽ آرام طلب ماڻهن جي باري ۾ ٻڌو ته اهي پنهنجي قيمتي وقت کي ڪهڙي ڪهڙي انداز سان ضائع ڪري رهيا هوندا آهن. **◈** وقت جا قدردان وقت ضائع ٿيڻ تي افسوس جو اظهار ڪندا ۽ هتو هت ان جي تلافي به ڪندا هئا. **◈** وقت جا قدردان وقت ضائع ٿيڻ جي خوف سان گهٽ ڪائيندا هئا. **◈** گهڻو وقت مطالعو

ڪرڻ ۽ اڪثر وقت ديني مصروفيات ۾ گذاريندا هئا. ◊ وقت جي قدر دانن جا شب و روز باقاعده هڪ جدول تحت گذرندا هئا. ◊ اهو به پتو پيو ته وقت ۽ مُعاشري کي برباد ڪرڻ ۾ موبائل فون ۽ انٽرنيٽ جو گهڻو عمل دخل آهي.

عُزُ بَدِيُون مِیں ساری گُزاري هائے! پھر بھی نہیں شَرْمَساری
بُخْشِ مَحْجُوبِ کا واسطہ ہے یا خُدا تُوھجھ سے میری دُعا ہے

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا مٺا اسلامي پاڻرو! بيان کي ختم ڪندي سنڌ جي فضيلت ۽ ڪجهه سنڌون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نُبُوت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنت نشان آهي؛ جنهن منهنجي سنڌ سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو.

(مشكاة الصابيح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، ۱/۹۷، حديث: ۱۷۵)

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

اچو! شيخ طريقت، اميرِ اهلِ سنڌ، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رَضوي ضيائي جي رسالي 101 مدني گل صفحي نمبر 27 تان سُرْمو لڳائڻ جون سنڌون ۽ آداب سکون ٿا: فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: ”سڀني سرمن مان بهتر سُرْمو ”اِئْمِد“ آهي جو اهو نظر کي روشن ڪري ۽ پلڪون وڌائي ٿو.“ (ابن ماجه، ۴/۱۱۵، حديث: ۳۲۹۷)

◆ پٿر جو سرمو استعمال ڪرڻ ۾ حرج ناهي ۽ ڪارو سرمو يا ڪجھل زينت جي قصد (يعني زينت جي ارادي) سان مرد کي لڳائڻ مکروه آهي ۽ زينت جو ارادو نه هجي ته ڪراهت ناهي. (فتاويٰ هنديه، ۵/ ۳۵۹) ◆ سرمو سمهڻ مهل استعمال ڪرڻ سٺ آهي. (مرآةالمناجیح، ۱۸۰/۶۰) ◆ سرمي استعمال ڪرڻ جي تن منقول طريقن جو خلاصو پيش خدمت آهي؛ (1) ڪڏهن ٻنهي اکين ۾ ٿي ٿي سرائيون (2) ڪڏهن ساڄي اک ۾ ٿي ۽ کاٻي ۾ به، (3) ته ڪڏهن ٻنهي اکين ۾ به ۽ وري آخر ۾ هڪ سرائي کي سرمي واري ڪري ان کي واري واري سان ٻنهي اکين ۾ لڳايو. (شعب الایمان ج 5 ص 218، 219) اهڙي طرح ڪرڻ سان ان شاء الله عَزَّ وَجَلَّ تنهي طريقن تي عمل ٿيندو رهندو. ◆ تڪريم جا جيترا به ڪم هوندا هئا اسان جا پيارا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ساڄي پاسي کان شروع ڪندا هئا، تنهنڪري پهريان سرمو ساڄي اک ۾ پوءِ کاٻي اک ۾ پايو..

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جا شايع ٿيل ٻه ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 (صفحا 312) ۽ 120 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”سنتين اور آداب“ رسالو ”163 مدني گل“ ۽ ”101 مدني گل“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ بغور انهن جو مطالعو فرمايو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

مجھ کي جذبہ دے سفر کا کرتارہوں پروردگار سنتوں کی تربیت کے قافلے میں بار بار

(وسائل بخشش مرمم، ص ۶۳۵)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ درود شريف

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ

الْحَبِيْبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيْمِ الْجَبَّارِ وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمعي ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيندي وقت اهو به ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،⁽¹⁾

(2) سمورا گناه معاف

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص اهو دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو ته ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو اهو دُؤد شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا ڪوليا ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) ڇهه لک دُؤد شريف جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةَ دَائِمَةٍ بَدْوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت احمد صاوي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُؤد شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُؤد شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽²⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي ۽ صِدِّيقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهي سبب صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجَّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اهو جڏهن مون تي دُؤدِ پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.⁽³⁾

¹...القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

³...القول البديع، الباب الاول، ص 125

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْبَقْعَدَ الْبُقْرَبِ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافعِ اُمِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ مُعَظَمِ آهي جيڪو شخص هن درود شريف کي پڙهي ته ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽¹⁾

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ آهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: انهي درود شريف کي پڙهڻ واري جي لاءِ ستر مائڪ هڪ هزار ڏينهن تي نيڪيون لکندا آهن⁽²⁾

(1) چئن شب قدر حاصل ڪري ورتي-

فرمانِ مصطفى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي جنهن هن دعا کي 3 ڀيرا پڙهيو ته ان چئن شب قدر حاصل ڪري ورتي.⁽³⁾

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ڪريم ۽ ڪريم کان سواءِ ڪو به عبادت جي لائق ناهي الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

¹ ... الترغيب والترهيب، كتاب الذكر و الدعاء، ۳۲۹/۲، حديث: ۳۰

² ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

³ ... تاريخ ابن عساکر، ۱۵۵/۱۹، حديث: ۴۴۱۵